

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 301/2016-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. apríla 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], právne zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 20 NcCb 4/2007 a jeho uznesením č. k. 20 NcCb 4/2007-1500 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 NcCb 4/2007 o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu sťažovateľa a jeho uznesením č. k. 20 NcCb 4/2007-1500.

2. Podstatou sťažnosti je polemika sťažovateľa s priebehom konania krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20 NcCb 4/2007 o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu sťažovateľa na jeho bývalú spoločníčku v ešte prebiehajúcim konaní a jeho uznesením č. k. 20 NcCb 4/2007-1500. Sťažovateľ je presvedčený, že krajský súd porušuje jeho právo na súdnu ochranu.

3. Na krajskom súde prebieha dlhoročný spor medzi sťažovateľom a [REDAKOVANÉ] týkajúci sa obchodnej spoločnosti KC Dierovňa, s. r. o., konkrétne o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu sťažovateľa na [REDAKOVANÉ], ktorá svoj podiel zdedila po svojom manželovi, ktorý so sťažovateľom obchodnú spoločnosť zakladal. Sťažovateľ žiadal žalobným návrhom určiť, že zmluva o prevode obchodného podielu, ktorý vlastnil v spoločnosti KC Dierovňa, s. r. o., a ktorý zmluvou uzatvorenou 22. mája 2001 previedol na žalovanú, ako aj dodatok č. 2 k tejto spoločenskej zmluve spoločnosti KC Dierovňa, s. r. o., sú podľa § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné, pretože ich podpísal pod nátlakom, ku ktorému bol donútený neznámou osobou. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právnych úkonov spočíva podľa sťažovateľa v tom, že žalovaná sa bude na ich základe domáhať zápisu zmien v obchodnom registri v časti spoločníka a konateľa spoločnosti. Sťažovateľ tvrdil, že právne úkony vykonal proti svojej vôli, keď bol neznámymi osobami prevezený na neznáme miesto a pod hrozbou vykonania násilia na jeho dcére bol prinútený dokumenty podpísať. Jeho podpisy boli overené 22. mája 2001 notárskou koncipientkou, ktorej pri podpisovaní ukázal spútané ruky, čím naznačoval, že konal pod násilím. Uvedené skutočnosti sú predmetom šetrenia orgánov činných v trestnom konaní (porov. III. ÚS 186/2015). Konanie sa viedlo pôvodne pod sp. zn. 20 Cb 30/2001, teraz pod sp. zn. 20 NcCb 4/2007. Vo veci rozhodoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutiami č. k. 2 Obo 94/2005-314 z 18. mája 2005, sp. zn. 1 Obdo V 86/2005 z 31. januára 2007, sp. zn. 2 Obo 25/2007 z 3. októbra 2007

(porov. II. ÚS 51/09), sp. zn. 1 Obo 57/2008 a sp. zn. 5 Obo 34/2009.

4. V značne neprehľadnej sťažnosti sťažovateľ rozsiahle opisuje vývoj vecí vrátane trestného konania. V závere sťažnosti sťažovateľ polemizuje s ustanovením a výmenou znalkýň, ktoré majú posudzovať jeho zdravotný stav, z čoho má vyplynúť, že zmluvu nepodpísal dobrovoľne. Jeho vlastná znalkyňa potvrdzuje, že to tak bolo. Taktiež polemizuje s priebehom dokazovania na súde, ktoré je podľa jeho tvrdení jednostranné v prospech protistrany.

5. Sťažovateľ v jednej časti sťažnosti navrhol prijať toto rozhodnutie:

„Ústavný súd SR prikazuje Krajskému súdu v Trnave č. k. 20NcCb/4/2007, aby vzhľadom na skutočnosť, že u [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] bola odborne stanovená postraumatická porucha zo zážitku z priebehu overovania, aby túto skutočnosť vyhodnotil ako skutok v čase zažitia pri overovaní, a v akej výške došlo u neho k životnému poškodeniu (v bodovom ohodnotení), a to odborným znaleckým posudkom, a uzavrel platnosť overovania.

Ústavný súd SR priznáva [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], vzhľadom na skutočnosť, že jemu odobraný majetok, je v súčasnej dobe už prevedený na bezdomovca a znehodnotený, priznáva 30 000.- Euro ako náhradu za stratu majetku a náklady spojené s 14 ročným súdnym konaním.

Ústavný súd SR na základe grafologického vyhodnotenia podpisov, ako legislatívou zavedeného dôkazného konania, pretože v nich je možné identifikovať rukopisné znaky napätia a nátlaku, teda neboli napísané slobodne, posúdil právoplatnosť takto podpísanej zmluvy o prevode obchodného podielu za neplatnú, pretože podpisovanie nesie znaky násilia.

Ústavný súd SR vzhľadom na skutočnosť, že [REDAKOVANÉ], nemal pre jeho právnu gramotnosť a možnosť ak by bol s predajom súhlasil, problém vykonať overené podpísanie predaja pracovníčkami na matrike jeho nebohej manželky, na počkanie túto overene podpísať, uzavrel to skutočnosť, že [REDAKOVANÉ] organizoval overenie v prospech [REDAKOVANÉ] nie dohodou.“

6. V záverečnej časti sťažnosti sťažovateľ navrhuje sťažnosť prijať na ďalšie konanie a vydať tento nález:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky porušené bolo.

2. Právo na spravodlivý proces garantované medzinárodným dokumentom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná porušené bolo.

3. Ústavný súd SR zrušuje rozhodnutie Krajského súdu Trnava č k. 20NcCb/4/2007, aby vzhľadom na skutočnosť, že u [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], nebola jemu preukázaná platba [REDAKOVANÉ] 3 000 000 Sk, aby toto jej tvrdenie, ako vôbec nepreukázané uzavrel a vracia Krajskému súdu Trnava na nové rozhodnutie v súlade so zákonom.

4. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd Trnava povinný vyplatiť k rukám právneho zástupcu sťažovateľa: [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], advokát, [REDAKOVANÉ]. Výpočet trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., v danom prípade 1/6 výpočtového základu - 139,83 eur pre rok 2015, 2 právne úkony - prevzatie, podanie 2x 8,39 režijný paušál pre rok 2015. Celkom trovy právneho zastúpeniu spolu - 296,44 eur.“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť návrh, ktorý je neprípustný, odmietnuť návrh pre nedostatok právomoci, ako aj pre nesplnenie predpísaných náležitostí.

8. Podstatou sťažnosti je polemika sťažovateľa s priebehom napadnutého konania o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu sťažovateľa na jeho bývalú spoločníčku v ešte „živom“ konaní a s uznesením krajského súdu č. k. 20 NcCb 4/2007-1500, ktorým bola namiesto pôvodnej znalkyne ustanovená nová. Sťažovateľ je presvedčený, že krajský súd porušuje jeho právo na súdnu ochranu vedením konania, ktorým krajský súd uprednostňuje protistranu.

9. Ústavný súd sa na krajskom súde informoval, v akom štádiu je napadnuté konanie, a zistil, že vo veci sp. zn. 20 NcCb 4/2007 sa 22. marca 2016 uskutočnilo pojednávanie na prvostupňovom, krajskom súde a žaloba sťažovateľa bola zamietnutá.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť je neprípustná, pretože sťažovateľ má ešte k dispozícii odvolanie - opravný prostriedok, ktorý mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov - Občianskeho súdneho poriadku (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd sa tiež pre oneskorenosť nemôže zaoberať ani napadnutým uznesením č. k. 20 NcCb 4/2007-1500, ktorým bola ustanovená nová znalkyňa vo veci. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. júla 2015, pričom sťažovateľ sa na ústavný súd so svojou sťažnosťou obrátil 17. decembra 2015, teda už zjavne oneskorene. Možno tak nechať bokom legitímne úvahy, či je takéto uznesenie upravujúce čiastkovú otázku v priebehu konania preskúmateľné (porov. tiež vec sťažovateľa III. ÚS 227/2015).

10. Pod nedostatkom právomoci rozumie ústavný súd tiež taký návrh sťažovateľa, o ktorom ústavný súd v žiadnom prípade nemá právomoc rozhodnúť, ako napríklad priznanie nejakého plnenia v civilnej veci. Sťažovateľ navrhuje (bod 5), aby ústavný rozhodol takým spôsobom, ktorý mu zákon neumožňuje. Ústavný súd nemôže nahradiť

všeobecný súd, ktorý jediný môže danú vec definitívne rozhodnúť. Podobný návrh sťažovateľa naznačuje časť petitu rozhodnutia v bode 6.3.

11. Na uvedené možno nadviazať ešte tým, že sťažnosť je zvlášť neprehľadná a chaotická, pričom neprehľadnosť podania hraničí s intenzitou, ktorá umožňuje odmietnuť vec aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

12. Na základe uvedených skutočností a dôvodov ústavný súd sťažnosť odmieta v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. apríla 2016